

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1899-1901. L
84:1 - 130**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

Härnäst

Tack för niesta brefvet och för Peter Erenmiten och så för ett
brefkort igår och för ~~ett~~ en avis om att jag har ett bokpaket på
posten, som kom just nu. Det är mycket roligt, när jag blir be-
värderad.

Jag läste brefvet med en oerhållig tillfredsställelse. Jag tror all-
deles säkert att jag har rätt. Jag tänker mig nog att du kunde ha
kommit till att skriva bra Konstgäsklitar också, men jag ser bra
mycket hellre att du offerar arbete på en svensk uppgift. Det är
ju också så välsignadt att österlandet ej springer bort ~~spår~~ ~~en~~. Jag
tänker du kan skriva om östern en annan tid. Vi behöva kvarandra
för våra arbeten, men vi kunna ej intressera oss för kvarandra, då
vi nära nog stå som rivaler. Men det var ej detta jag var rädd
för utan jag vill som sagt så parligt gärna att du skriver något
som svar mig. Tillför mig både besked och näje som John
Glull. Larsins kunde jag ju förut och Peter Erenmiten också. Jag
gör ej full värdvina tror jag åt sådana saker.

Peter Erenmiten är ju ej mycket att säga om, det är alldeles det
rätta greppet och legendatilen är varm och god, men själva idén
kanner inte fram med sin rätta kraft. Det skulle väl arrangeras
så att någon tviflade på honom. Ja det där är ingenting att tala om.

Det försiggår med dig något rätt egendaculligt, tror jag. Det är
någon fördjupningsprocess, som för sig går i din själ, du vill
välja djupare och svårare ämnen än förr, men du har ännu
ej råmpat dig till makten att uttrycka allt du menar. I Peter
t. ex. ser man ju att han tviflar på sig själv. men jag ser ej, som
du skriver att han tynges af andras tvifvel. Det är en riktig
sakke, men gör den, uttryck den. Men det där är ingenting
att vara ledsen åt. Det är bara hjärncellerna, som ej äro färdiga
för det nya språket. Du vet ju att man ej kan tala ett språk
som man lärt och hvares alla ord finnas i en hjärna förr än mot-
svarande talceller blifvit bildade. Det är något sådant som för-
närvarande fattas dig. Det är rykligt medan det varar. Och

hur tror du jag har det. Men jag är egenbävarare eller mer erfa-
ren, jag blyr mig ej om att klaga, ty det där måste ju gå öfver.

Jag är emellertid riktigt, riktigt nöjd. Jag var nödd för att
du skulle tänka, det där skrifver hon bara för att på mig bort från
Österlandet. Men jag är verkligen förberedd på att alla väin-
ningar komma att skrivas om Österlandet nu, så det får
jag ej låta sköna mig. Klar jag nu orätta nå gå väl dina Tackor
dit igen tillbaka, men jag tror fast på din sänadilola mission.
Det vore nog ej dumt med ett parstimmer.

Kvarför blef du nödd för Fru Strandbergs bref och för hennes
lyriaka prona tala om det. - Du berättade i ett bref att du
skrifvit till Strandberg och Ellen Key och varit på Roudolven
hos fru Petersson, då tyckte jag att du varit nödd. Det hade jag
väl rätt att tycka - Nej nu vill jag skriva realiteter -

Den där Ivan, han vill då något ej läsa sig läsa. Han kom
bara I i, Å å a, A a a, Ö ö ö. det är det hela. Sjötta söndagen
sade jag till honom att han borde inte glömma att han skulle
få något grefligt fint af mig, då han lärde sig läsa. Han kan
nu kunde få något riktigt fint att sätta på mig. Jag vet allt hvad
jag får, sade han och det var en snälla förakt i tonen. Så be-
fanns det att han funderat ut att han skulle få ett bref. Det var
ju logiskt, men det hade ingen lockelse för honom. Det är stor
skilnad mellan mastern och systersonen. Helene håller på
att ta upp sig för hvar dag, han har blifvit så pratsam och
så begifven på att läsa och höra sagor, det är stor skilnad mot
förr. Det skulle vara eget, men det ser ut som om han borde
 varit efterblifven på grund af läsig undervisning, nu vaknar
han hvar dag. Linda har blifvit fet, hon ser riktigt bra ut och är glad.
Här är regnigt, grått och slarvigt alldeles oaktadt. Jag har
ganska tråkigt, om Kvällarna längtar jag efter henne för att
få prata, om morgnarna ville jag kyssa henne. Jag undrar
ibland om jag går och förälskar mig i henne igen.

Detta var ett tråkigt bref, men jag har
 varit sämning hela dagen. Också kan
 jag utspäccing för att papperet var skrifvet
 på andra sidan. Helene har Din sötta.